

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2017 r.

KILW/065/01/17

Pan
Jarosław Gowin
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Wspólna 1/3
00-529 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna działając na podstawie art. 39 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 10 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1479 t.j.) jest zobowiązana do opiniowania i wnioskowania w sprawach kształcenia lekarzy weterynarii. Wykonując powyższe zobowiązanie, wyrażamy negatywną ocenę projektu utworzenia nowego międzyuczelnianego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w Toruniu przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy i Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy. Podtrzymujemy wielokrotnie wcześniej wyrażaną opinię, że cztery Wydziały Medycyny Weterynaryjnej – w Warszawie (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego), w Olsztynie (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski), w Lublinie (Uniwersytet Przyrodniczy) oraz we Wrocławiu (Uniwersytet Przyrodniczy) w pełni zaspokajają potrzeby polskiego rynku pracy dla lekarzy weterynarii (700 absolwentów rocznie). Wydziały te dysponują doświadczoną, własną kadrami naukowo-dydaktyczną o międzynarodowym uznaniu, a także specjalistyczną bazą materialną niezbędną do prowadzenia dydaktyki oraz badań naukowych (laboratoria, pracownie diagnostyczne, kliniki i przychodnie weterynaryjne, pomieszczenia dla zwierząt o standardzie zapewniającym im dobrostan, gospodarstwa hodowlane, ubojnie, przetwornie). Utrzymanie takiego poziomu wymaga ciągłego inwestowania w specjalistyczną aparaturę naukowo-badawczą i usługową. Kształcenie na kierunku weterynaria jest najbardziej kosztochłonne zarówno w Polsce, jak i w innych krajach europejskich, co wynika z raportu ekspertów Stowarzyszenia Oceny Jakości Kształcenia Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej (EAEVE European Association of Establishments for Veterinary Education). Niezbędna jest koncentracja środków finansowych zarówno z budżetu Państwa, jak i pozyskiwanych z innych źródeł. Eksperti EAEVE zwrócili uwagę na drastycznie zaniżony współczynnik kosztochłonności studiów weterynaryjnych na polskich Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej. Dalsza dekoncentracja pogłębi tę niekorzystną sytuację. Tworzenie nowych Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej jest wysoce nieracjonalne, prowadzi do obniżenia dotychczasowego poziomu kształcenia

i w konsekwencji spadku ich prestiżu jako instytucji naukowych. Należy podkreślić, że system kształcenia lekarzy weterynarii w Polsce, zarówno przed- jak i podyplomowego, jest bardzo wysoko oceniany w Europie, czemu wielokrotnie dawali wyraz przedstawiciele wielu krajów w trakcie Zgromadzeń Generalnych Europejskiej Federacji Lekarzy Weterynarii (FVE – Federation of Veterinarians of Europe).

Biorąc pod uwagę, że projekt utworzenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w Toruniu i Bydgoszczy zakłada jego międzyuczelniany charakter, należy zwrócić uwagę na rekomendację podsumowującą obrady Międzynarodowej Konferencji OIE (The World Organization for Animal Health) „Evolving Veterinary Education for a Safer World” (Paryż, 12-14 październik 2009 r.), w której wyrażono opinię, że również przedmioty podstawowe obejmujące dziedziny nauk biologicznych powinny być wykładane w jednostkach organizacyjnych ściśle podlegających Wydziałom Medycyny Weterynaryjnej. Umieszczenie ich nauczania np. na innych kierunkach studiów w ramach Uniwersytetu było bardzo krytycznie oceniane, jako nie dające odpowiedniej bazy do dalszych studiów weterynaryjnych i zmuszające do powtarzania kształcenia w tym zakresie w ramach przedmiotów specjalistycznych na wyższych latach studiów. Brak własnej bazy naukowej i edukacyjnej w dziedzinach nauk podstawowych jest negatywnie oceniany przez EAEVE. Spektrum zagadnień jakie we współczesnym świecie obejmuje kierunek Weterynaria, w tym Weterynaryjna Ochrona Zdrowia Publicznego, sprawia, że proces dydaktyczny powinien być prowadzony przez cały okres studiów w wyspecjalizowanych jednostkach organizacyjnych należących do Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej. Znajduje to odzwierciedlenie w Kodeksie Etyki Lekarza Weterynarii.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna szanując autonomię poszczególnych Uczelni i dobre intencje propagujących tworzenie kolejnych Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej stwierdza, że projekty te są nieuzasadnione z punktu widzenia merytorycznego, finansowego oraz rynkowego i prawdopodobnie wynikają z bardzo powierzchownego rozpoznania problemu przez projektodawców. Taka opinię wyrażaliśmy również w latach 2009-2010, kiedy tworzone Wydziały Medycyny Weterynaryjnej w Poznaniu (Uniwersytet Przyrodniczy) i w Krakowie (wydział międzyuczelniany – Uniwersytet Rolniczy, Uniwersytet Jagielloński).

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zwraca się do Pana Ministra z prośbą o bardzo wnikliwą i wszechstronną analizę sygnalizowanych problemów. Ze swej strony deklarujemy współpracę.

Z poważaniem

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz